Весною біля школи
Усім знайшлося діло:
Гуртом ямки копали
І деревця садили.

Один Мишко тинявся
І потирав долоні,—
Він був за консультанта
У нашому загоні.

До кожного підходив,
Повчав нас без упину:
— На дно насипте гною,
А зверху — вогку глину!

Та корінь засипайте
Мерщій, Катюшо й Людо,—
Бо яблунька засохне
І яблук тут не буде.

— Авжеж, не буде яблук,—
Промовила Катюша,—
Бо це, як хочеш знати,
Не яблунька, а груша!